

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

9. De peccato Acedio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

dum verò iustitiae aduersatur , & ad contumeliam spectat ; quæ omnia in confessione exactè perpendenda. Nam in faciem maledicere, duplex peccatum contra Charitatem & iustitiam. Est mortale si gemitus materiæ & deliberatio. Interdum sine contumelia. V. C. absenti & sine honoris læsione maledicitur : estque unum interdum in faciem sine animo, quasi id euenire oportet; estque tanto grauior contumelia, (si fiat erga parentes, &c. Exod. 21.

Denique interdum ex impatientia superiori inferiori maledicit. Estque veniale, v. c. auferat te Diabolus, sed non ex animo: sed si quis seipsum diabolo duoueat , mortale ob fœditatem, horrorem, ac peruersitatem rei. 44¹.

C A P . IX.

De Acedia.

ACEDIA est tristitia de bono diuino à nobis partim cipando, quod propter obtinendi vel contenti difficultatem; nobis malum videtur , & idcirco nimus in tempore & ignatiam cadit. Nam licet bonum in Deo per se, nec per participationem bonum odisse nec de eo tristari potest, tamen quatenus acquisitio cum corporis labore coniuncta est, carmine oblectationem impedit, concipi tristitia poterit accidens. Quapropter acedia nō est aliud, quam tristitia animi de gratia Dei acquirenda vel contentuanda, seu de gloria cœlesti obtainenda per actiones nostras cum labore iunctas. Est ex genere mortalia, quia Charitati Dei repugnat, si voluntas languide resistat, veniale. 44¹.

Est inter vitia capitalia, quia ex eo tanquam tardio de spiritualibus oriuntur horror & conuerchio ad Cœtu-

turarum amorem, & illicitas delicias.

Præterea adhærent acediæ, tristitia noxiæ, quæ virtutibus singulis aduersantur: scilicet, si qui stiratur, quod orare debeat, &c. Verum huiusmodi acediæ diuersa peccata non sunt ab iis, quæ opponuntur virtutibus, de quarum bono aliquis tristatur. Idcirco tali acedia nunquam peccatur, nisi cum virtutes sub præceptum cadant.

N. Expelli acediam non fugiendo, sed resistendo, atq; opus salutis fortiter aggrediendo propter suavitatem virtutum. 442.

C A P. X.

De Inuidia.

I Nuidia dicta à nimis videndo sive intuendo in prosperitatem alterius.

Definitur Inuidia tristitia de bono alieno, quatenus id malum inuidentis aestimetur, tanquam propriam ipsius Excellentiam imminuens: proprium Pusillanimorum.

Est ex genere mortali, quia opponitur Charitati, cuius actio est gaudere de prosperitate proximi.

Nota; Tres sunt Affectiones tristiae. 1. Indignatio sive Nemesis, per quam bona temporalia inopis & indignis obuenire tristamur, & tristitia vitiosa, si considerentur bona, prout absolute proximi sunt, vel ut ex ordinatissima Dei voluntate propter certum finem indignis obueniant. Nam tenemur gaudere sic de proximi bonis, & Dei voluntati nos conformare. Psalm. 36.

Si autem tristeris, prout indigno, humana potestate contra